

AHOJ PEGGY Kamelot

Intro: Ami Fmaj G Emi7 Ami Fmaj E
 Ami Fmaj G Emi7 Ami Fmaj G Emi7

1. Ahoj Peggy, jak dlouho jsem tě neviděl,
 Ami Fmaj G Emi7 Ami Fmaj G Emi7
 tají ledy, vítr mi novou trávu sel.
 Dmi A+ F G
 Uvidím někdy úsměv tvůj
 C E7
 a uslyším smích, co slyším jak dřív.

2. Přichází čas, kdy struny hrají v mol,
 někde je kaz, zháněj si náplast na svůj bol.
 Jakpak jsi dlouho neviděl
 orla u zátoky, žiješ nudný roky.

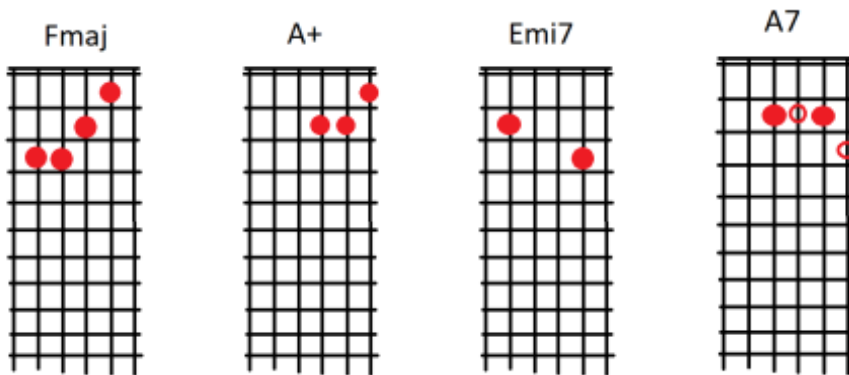
R. Je opuštěná krajina větrných mlýnu
 F G C C7
 a nalezená je pravda co jsem ti říkal,
 F G C A7
 je zahalená do staré pavučiny slibů,
 d7 G Fmaj a Fmaj G
 věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

Sólo: Ami G Fmaj Ami G Fmaj
 Ami Fmaj G Emi7 Ami Fmaj E

3. Buď tedy zdrav, za čas jak víno dozrajem,
 a za mořem tam těžko si spolu zahrajem.
 Dopis má konci v naději,
 takže Ahoj Peggy znova tají ledy.

Ref. Je opuštěná .....

Sólo: Ami Fmaj G Emi7 Ami Fmaj G Emi7
 Ami Fmaj G Emi7 Ami Fmaj G Emi7

ANĎĚL
(orig Ddur)

Karel Kryl

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

BATALION Spirituál kvintet

(orig. Cmi)

Dmi F C Dmi F C Dmi

Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří.

Dmi F C Dmi F C Dmi

Víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Dmi F C Ami

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,

Dmi F C Ami Dmi

ostruhami do slabin koně pohání.

Dmi F C Ami

Tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva.

Dmi F C Ami Dmi

Do výstřelů karabin zvon už vyzvání.

Dmi F C Dmi

Ref: Víno na kuráž a pomilovat markytánku.

Dmi F C Dmi

Zítřka do Burgund batalion zamíří.

Dmi F C Dmi

Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku.

Dmi F C Dmi

Díky, díky vám, královští verbíři.

Dmi F C Ami

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,

Dmi F C Ami Dmi

na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Dmi F C Ami

Neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti.

Dmi F C Ami Dmi

Za královský hermelín padne každý rád.

Dmi F C Dmi

Ref: Víno na kuráž a pomilovat markytánku.

Dmi F C Dmi

Zítřka do Burgund batalion zamíří.

Dmi F C Dmi

Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku.

Dmi F C Dmi

Díky, díky vám, královští verbíři.

Dmi F C Dmi F C Dmi

Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří.

Dmi F C Dmi F C Dmi

Víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA

Pavel Dydovič a Orchestrion

1. Máš, má ovečko, dávno spát i píseň ptáků končí.
Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí.
Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš.
Zas má bílej plášť a v okně je mříž.

Ref: Máš, má ovečko, dávno spát a můžeš hrát i mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, dnes máme půlnoc temnou.
Ráno budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

Ref: Máš, má ovečko, dávno spát a můžeš hrát i mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

Sólo: (jako sloka)

Ref: Máš, má ovečko, dávno spát a můžeš hrát i mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

CESTOU DOMŮ

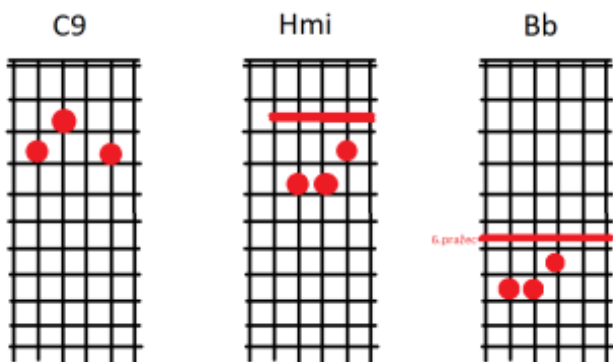
KAMELOT

Předehra G G C9 D G G C9 D

G Hmi Ami
Padal sníh a padl mráz
D C G
na stupně teploměřů, na krajinu línou,
Hmi Ami
viděl jsem ji z vlaku zas,
D C G
jak čeká v podvečeru a spletl si ji s jinou.
G7 C Ami
Kolik roků odčítám, jestli vůbec pravdu mám,
G
jestli je to ta, co myslím,
G7 C Ami
oči rukou protírám, kolik vánoc slavím sám,
Bb D
kolik zklamání už znám.

Podobenství křivky rtů
co do paměti pálí, kde hoří, přihořívá,
tiše se jasní jeden z dnů
a zrak mě asi šálí, snad proto, že se stmívá.
Pěstí okno otvírám, pára od úst letí tam,
kde se lampa v mlze ztrácí,
v kapse na řetízku štír, blesky stříbra zajiskřil,
kolem pokoj, klid a mír.

Vlak se rozjel, zahoukal,
já přešel okno dlaní a setřel rosu dolů,
D
vítr zpíval, notoval a metal sníh po pláni,
C C C C Bb Bb F F Bb Bb C9 D G
když já se vracel domů.

ČERNEJ DEN

Hop Trop

Dmi **C**
1. Ten den byl beznadějně černej
Dmi **C**
jak darebáků svědomí,
Bb **A7**
jak smutku nával nepřebernej,
Bb **A7**
kterej se náhle prolomí.

Dmi **C**
2. Pomalu stoupali jsme strání
Dmi **C**
až k jedný z nevelikejch skal,
Bb **A7**
na který nechal sny a přání
Bb **A7** **Dmi**
jeden z těch kluků, co jsem znal.

F **C** **F** **A7**
Ref: Stačilo málo chybnejch kroků, vtom znenadání volnej pád.
Dmi **C** **Bb** **A7** **Dmi**
Je to už pěkná řádka roků, v noci si lesem cestu zmát.
F **C**
Pak ležel s kostrou zlámanou a strašně moc chtěl žít,
Dmi **A7**
však usíná a přestanou myšlenky hlavou jít.
F **C**
Z nás každej potom nad ním stál, chlad rána na nás dejch,
Dmi **A7**
vítr si s listím pohrával ve větvích březovejch.

Dmi **C**
3. Teď všichni, kdo tu se mnou stojí,
Dmi **C**
jsme mlčky ahoj přišli říct
Bb **A7**
na místa, co nás dávno pojí,
Bb **A7** **Dmi**
že tenkrát bylo nás tu víc.

EPIZODA

Cop

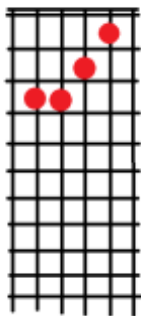
předehra mandolína 1. a 2. řádek

- Ami Fmaj7 C G
1. To byl ale týden na pováženou,
Ami Fmaj7 C D
není k zaplacení, a na co mi jsou
poznání, co mají určit další děj,
brodím se vzpomínkami, radím si "neklej".
2. Dva vagóny přání, co mi platný jsou,
denní rozčarování, ty nejsi už mou,
jen ať si mě budí, ty noci tě chtěj',
nemám to vychování, tak se směj.

Sólo (jako sloka – celá)

3. Máš rodinu svoji, byl jsem mezihrou,
dobrá máma svých dětí, já epizodou,
tak proč mě to nutí sklánět hlavu svou,
řev můj tě nevrátí, děti vyrostou.
4. Ohohó ...

Fmaj

FRANKY DLOUHÁN**Brontosauři**

1. Kolik je smutného, kdy' mraky černé jdou
 lidem nad hlavou, smutnou dálavou.
 Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
 za čas odletěl, ka'dý zapomněl.

Ref: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
 po státech toulal se jen sám
 H 'e byl veselej, tak ka'dej měl ho rád.
 Tam ruce k dílu mlčky přilo'í a zase jede dál
 a ka'dej, kdo s ním chvílku byl, tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
 slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
 A kdy' pak večer ranče tiše usínaj,
 Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

Ref:

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal 'ít,
 jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
 Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec měl,
 farář píseň pěl, umíráček zněl.

Ref:

D A D
 La, la, la...

HOTEL HILLARY

Poutníci

Ami

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám.

F   **G**   **Ami**
Máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám.

Jak tě znám i v tuto chvíli měl bys řeči peprný

F   **G**   **Ami**
jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F

Ref: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,

Dmi   **D**
zahodili lampióny a našli hospodu,

F

ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin

Dmi   **D**
a žádostivost těla a pak radost z volovin.

Ami

A ta nám zbejvá.

Ami

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,

F   **G**   **Ami**
pak na zemi dva spacáky, náš hotel Hillary.

Slavný sliby jsme už znali i to, jak se neplní

F   **G**   **Ami**
a cenzoři nám kázali o správném umění.

Ref:

3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech

a pořád všechno slibují starý hesla na domech.

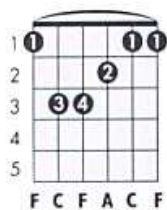
Ty jsi splatil všechny dluhy i za hotel Hillary
a já vyhážu ty černý stuhy funebrákům navzdory.

Ref: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,

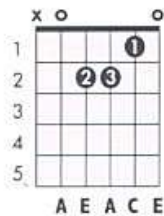
zahodíme lampióny a najdem hospodu

a tam tvýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
a žádostivost těla a pak radost z volovin.

A ta nám zbejvá a ta nám zbejvá.

Fdur

Ami

Chajda Malá

C   **F**   **C**   **G**   **C**
V dále za horama stojí chajda malá,
F   **C**   **G**   **C** (**C7**)
pod ní teče řeka, nad ní černá skála.

Přišla velká voda vzala chajdu s sebou,
teď dva kamarádi nema si kam lehnout.

Smutně bloudí světem, hledaj chajdu svojí,
tam, kde chajda stála, černá stojí.

Neplač, kamCráde pro tu chajdu starou,
dřív než jaro přijde, postavíme novou.

Dřív než jaro přišlo, chajda nová stála,
Pod ní teče řeka, nad ní černá skála.

JARNÍ TÁNÍ

Nedvědi

1. Když první tání cestu sněhu zkříží
a nad ledem se voda objeví,
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.
- R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]
2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj' zkazit život nám.
- R:
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.
- R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

- C**
1. [: Kdyby tady byla taková panenka,
G7 **C**
která by mě chtěla, :]
F **C**
[: která by mi chtěla syna vychovala,
G7 **C**
přítom pannou byla. :]
2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přítom pannou býti, :]
[: ty by jsi mi musel kolíbkou dělati,
do dřeva netíti. :]
3. [: Kdybych já ti musel kolíbkou dělati,
do dřeva netíti, :]
[: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehel a nití. :]
4. [: Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehel a nití, :]
[: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :]
5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
(Ami)
byl by konec všemu. :]

Kluziště

Karel Plíhal

- C   Emi7/H Ami7   C/G   Fmaj7   C   Fmaj7 G
1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
C   Emi7/H Ami7 C/G   Fmaj7   C   Fmaj7 G
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C   Emi7/H Ami7   C/G   Fmaj7   C   Fmaj7 G
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C   Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C   Fmaj7 G
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.
C   Emi7/H Ami7   C/G
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7   C   D7   G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C   Emi7/H Ami7   C/G
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7   C   Fmaj7   C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.
2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
R:
3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C D7 G C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 C

LÁSKO!

Karel Kryl

Ami

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E **Dmi E**
milostný dopisy s partií mariáše,
Dmi
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C **E**
a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

- R: Lásko, zavři se do pokoje,
Ami G
lásko, válka je holka moje,
C G Ami G Ami E
s ní se miluji, když noci si krátím,
Ami G
lásko, slunce máš na vějíři,
Ami G
lásko, dvě třešně na talíři,
C G Ami G Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrina s nápisy, jež nejsou pro matróny,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

R:

E

Rec: Levá, dva!

R:

NĚCO O LÁSCE

Orig. Bb

P. Dobeš

- (a)
1. Za ledovou horou a černými lesy
je stříbrná řeka a za ní kdesi
stojí domek bez adresy a bez dechu.
Bydlí v něm, nechci říkat víla,
ale co na tom i kdyby byla.
Před lidmi se trošku skryla a víme o ní hlavně z doslechu.
- (b)
2. Že lidi rozumné blbnout nutí
a není na ni nejmenší spolehnutí.
Co ji zrovna napadne, to udělá.
Z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky
o ženských nemluvím, tam to platí taky
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.
- Ref: Genetičtí inženýři lámou její kód.
Po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají.
Strkají hlavy pod vodovod
a pak i oni nakonec podléhají.
- (b)
3. A holubicím dál rostou křídla dravců,
družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí,
že jednou bude vládnout světem,
tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně jako my.

(b)

4. Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní,
 platí i s úroky a nepočítá s daní.
 U ženských je to přímo námět na horor.
 Papuče letí pod pohovku,
 nákupní tašky padají na vozovku,
 ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.

(a)

5. Až vám ta potvora zastoupí cestu,
 sedněte na zadek a sedte jak z trestu,
 jen ať si táhne, jak to dělají vandráci.
 Láska se totiž i když je prevít,
 nikomu dvakrát nemůže zjevit.
 Láska se totiž i když je prevít, nevrací.

(a)

6. A nesmí vám to nikdy přijít líto.
 Kupte si auto a cucejte chito,
 odreagujte se psychicky,
 protože jestli byste na ni měli myslet,
 to radši vstaňte a jděte za ní ihned.
 Utíkejte, než vám zmizí navždycky.

(b)

7. Převrhněte stůl, opusťte dům,
 fíkusy rozdejte sousedům,
 nechte vanu vanou, ať si přeteče.
 Na světě není větší víra,
 pro žádnou z nich se tolik neumírá
 ani v žádné jiné zemi na světě.
 Hm...

oTEC A SYN

Rangers

Ami Dmi Ami
1. Řemeslo zlý a starý mám,
Dmi Ami
těžko se líbit bude vám.
F G C Ami
Mě nikdo z lidí nemá rád,
F G E7
pro úřad můj, jsem prosím kat.

Ami Dmi Ami
2. Řemeslo zlý a starý mám,
Dmi Ami
snad jednou odpustí mi Pán.
F G C Ami
Má práce chutná mi jak blín,
F G E7
vždyť rukou mou pad i můj syn.

F G F Ami
Ref: Ruce měl v poutech svázaný, na očích šál, ten lesů král
F G C Ami
a jako sbor chór krkavčí.
F G F Ami
Ruce měl v poutech svázaný, na očích šál a já se bál
F G E7
vykonat práci popravčí.

Ami Dmi Ami
3. Splepený vlasy, vrásek pár,
Dmi Ami
z bejvalý krásy zbyl jen cár.
F G C Ami
Zato má rubáš s oprátkou,
F G E7
tam pod ní končí cestu svou.

Ami Dmi Ami
4. Sedranej šat a drsná tvář,
Dmi Ami
on trochu krad a byl to žhář.
F G C Ami
Byl pozdní večer, první máj šel spát
F G E7
a zde s ním stál já, jeho kat.

F G F Ami
Ref: Pod černým trámem s oprátkou pak dokonal, ten lesů král
F G C Ami

a jako sbor chór krkavčí.

F **G** **F** **Ami**
Pod černým trámem s oprátkou já povinnost svou vykonal,
F **G** **E7**
dřív otec jen, teď popravčí.

F **G** **C** **Ami**
Osud si umí divně hrát, otec a syn, zloděj a kat.
F **G** **C** **Ami**
Osud si umí divně hrát, otec a syn, zloděj a kat.
F **G** **C** **Ami**
Osud si umí divně hrát, otec a syn, zloděj a kat.
C **Ami** **C** **Ami**
Otec a syn, zloděj a kat, otec a syn, zloděj a kat...

RÁNA V TRÁVĚ

Žalman

(orig Cmol, kápo na 3. pražec)

Ami   **G**   **Ami**   **G**
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami   **G**   **Ami**   **Emi**   **Ami**
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami   **G**   **Ami**   **G**
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami   **G**   **Ami**   **Emi**   **Ami**
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C   **G**   **F**   **C**
1. Poznal Moravěнку krásnou
Ami   **G**   **C**
a vínečko ze zlata,
                  G   **F**   **C**
v Čechách slávu muzikantů
Ami   **Emi**   **Ami**
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

Ami   **Emi**   **Ami**
R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

NEZMAŘI - RÁNO BYLO STEJNÝ

Orig. Adur

1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
a tý holce v sáčku řek': "Dobrýtro, miláčku,
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje na silnici."

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.

R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
na tvářích počasí proměnlivý,
rádio hlásilo: na blatech svítá,
každej byl tak trochu sám, Hm.

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R:

Rehradice

lidová, zpívá Vlasta Redl

Emi D G
A te Rehradice na pěkný rovině
A Hmi Emi A D
Teče tam voděnka dolů po dědině
Ami Hmi Emi
Je pěkná je čistá

Emi D G
A po tej voděnce drobný rebe skáčó
A Hmi Emi A D
Pověz mě má milá proč tvý oči pláčó
Ami Hmi Emi
Tak smutně žalostně

Emi D G
Pláčó one pláčó šohajo vo tebe
A Hmi Emi A D
Že sme sa dostali daleko od sebe
Ami Hmi Emi
Daleko od sebe

Emi D G
Proč by neplakaly, dyž hlavěnka bolí
A Hmi Emi A D
musijó zaplakat šohajovi k vůli
Ami Hmi Emi
šohajovi k vůli

ROSA NA KOLEJÍCH

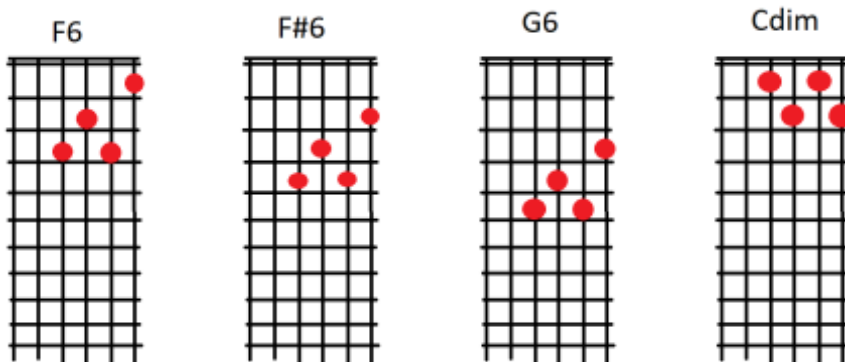
Wabi Daněk

1. Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál.
Přede mnou stíny se plouží, a nad krajinou krouží
podivnej pták, pták nebo mrak.

Ref. Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
nekonečně dlouhý monotónní blues.
Je ráno, je ráno.
Nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný co se nocí toulaj,
co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál.
Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Ref. Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,.....

RŮŽE Z PAPIŘU

Brontosauři

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
hlava třeští, asi tě mám rád.
Stále někdo říká vzbud' se, věčně trhá nit,
studenou sprchu měl bych si dát.

Ref: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.
V tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš.
Možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať.
Třeba z ní mou lásku vytušíš.

Ref: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.
V tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

Ref: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.
V tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

Samota

Wabi Ryvola

- E** **E7** **A** **E**
1. Do tváře čas mi hlubokou brázdou samotou vyrejval,
H7 **A**
tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,
H7 **E**
co je ti platný, že jsi kapitán.
2. Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sam, v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej, i když jsi kapitán.
- E7** **A** **H7** **E** **C#mi**
R: A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,
A **H7** **E**
jak máš žít, abys byl milován,
E7 **A** **H7** **E** **C#mi**
a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
A **H7** **E**
za tebe sní kapitán Korkorán.
3. Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.
4. V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal,
já jenom samotou znám, tak, sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořadnej flám.
- R:

Spatřil jsem kometu

Jarek Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi G7

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C E7

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G7 C

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E E7 Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

TOULAVEJ

V. Kidák Tomáško

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
at' vám poví, proč mě říkaj, proč mě říkaj: Toulavej.
Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

Ref: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát.
Na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát.

2. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.
Každej měsíc jiná štace, čekáš kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá třeba smutně Toulavej.

Ref: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát.
Na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát.

3. Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne, no tak jdem.
Znáím kluci ruku stisknou, řeknou: vítej Toulavej.
Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabořej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen: Toulavej.

Ref: Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát.
Vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

4. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
ať vám poví, proč mě říkaj: ... Toulavej.

Tunel jménem Čas

Hoboes

1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,
těch asi už se nezbavíš do posledních dnů,
a hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj' spát,
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.
2. Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.
3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.
4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.
5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksl zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.
6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

Sólo na začátku a vždy po dvou slokách - jako sloka
Na konci posledního sóla se opakuje F(posunuté E) E

V Montgomery

G C (Ami)
Děšť ti, holka, smáčel vlasy,
D G
z tvejch očí zbyl prázdněj kruh,
C (Ami)
kde je zbytek z tvojí krásy,
D G
to ví dneska jenom Bůh.

Ref.: Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony,
děšť ti smejvá ze rtů růž.

Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár dětskejch chvil,
proužek krve stéká prachem,
děšť slepil vlasy jak jíl.

Děšť mu šeptá tvoje jméno (Magdaléno)
šeptá ho i listoví
že tě měl rád víc než život,
to ti víckrát nepoví.

Za svou pravdou stát

Sólo: Hmi F# Hmi Hmi F# Hmi Hmi A Hmi G G F# Hmi

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

R: [: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :]

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R: [: [: Že máš za svou pravdou stát. :] :]

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R: [: [: Takhle za svou pravdou stát. :] :]

4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!

R: [: [: Neměl za svou pravdou stát. :] :]

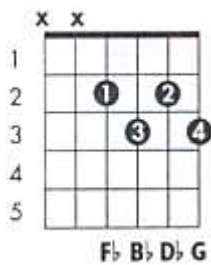
5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

6.=1.

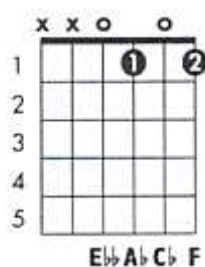
R: [: [: Musíš za svou pravdou stát. :] :]

Zatímco se koupeš Jarek Nohavica

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
 na největší loupež ve mně se strádá,
 tak, jako se dáváš vodě,
 vezmu si tě já, já - zloděj.
2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
 piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
 a za velmi tenkou stěnou
 slyším, jak se mydlíš pěnou.
- R: Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,
 chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,
 cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,
 bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.
3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
 svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
 a až budeš stát na prahu,
 všechny peníze dal bych za odvahu.
- R: + zatímco se koupeš, zatímco se koupeš ...

Gdim

Fdim

Ztráty a nálezy

Hlavalam

Ami G Dmi Ami E

- Ami G
1. Kolikrát jsem minul tuhletu výlohu s panáčkem od sazí,
Dmi Ami E
nikdy jsem nepřišel na to, co znamená "ztráty a nálezy",
Ami G
když dneska pomyslím na ta dvě slovíčka, trochu mě zamrazí,
Dmi Ami E
vždyť i v mém životě hrají hlavní roli ztráty a nálezy.
- R: A tak at' hledám či nehledám, staré ztrácím, nové nalézám,
Ami F E
něco mám a pak nemám zase nic,
Ami F G C
říkají, že je jen klam úsměv čarokrásných dam,
Ami F E
stále ztrácím a nalézám, někdy málo a někdy víc.
2. Najít můžeš černé peklo a ztratit zas nejmodřejší nebe,
vždycky však pamatuj na ztráty-nálezy, nechod' hledat sebe,
až jednou uvidíš, že nemáš vůbec nic, neztrácej naději,
vždyť kdo hledá, najde, a tak znovu hledat začínej raději.
- R: Jednou ten koloběh poznáš, že staré ztrácíš, nové nalézáš,
něco máš a hned nemáš zase nic,
proto včerejšek dnes smaž, málo vezmeš a snad více dáš,
stále ztrácíš a nalézáš, někdy málo a někdy víc.
Ami G Dmi Ami E Ami
- *: Co dál k tomu říct ...

ŽÍZEŇ

Spirituál kvintet

- C F G C
1. Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
F C
já toužím celou duší dát živou vodu všem.
C F G C
Už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít.
F C
Však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

G C
Ref: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C F C G
stačí říct, kde najdu vláhu a zchladím žáhu pálivou.
G C
Já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C F C
stačí říct, kde najdu vláhu - zmizí žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená.
Mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

Ref: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu a zchladím žáhu pálivou.
Já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu - zmizí žízeň.

3. Jak vytékají říčky z pod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor.
Ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

Ref: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu a zchladím žáhu pálivou.
Já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu a zmizí žízeň.

Ref: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu a zchladím žáhu pálivou.
Já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu a zmizí žízeň.